

Jeg har bemærket, at de fire første elementer i forslaget er der vel nogenlunde tilslutning til, selv om det blev lidt vanskeligt for nogle at formulere, hvordan man stiller sig til den aktive rekrutteringspolitik. Der er i hvert fald en vis tilslutning.

Jeg forstod på ministeren, at det spørgsmål, der handler om, at man skal betale en eller anden form for kompensation, når man rekrutterer arbejdskraft fra tredjeverdenslande, vistnok strider mod ministerens værdisæt og værdigrundlag; det overrasker mig sådan set ikke så meget. Det ville overraske mig mere, hvis begreber som solidaritet og fællesskab og fælles ansvar var noget, som prægede en konservativ ministers værdigrundlag, end at de ikke gør det.

Så må vi jo se, om de videre diskussioner her i Folketinget viser, at det er sådan, at et flertal i Folketinget rent faktisk har det synspunkt, at hvis man benytter sig af, at der kommer arbejdskraft fra tredjeverdenslande, ville det være godt, at der også i en eller anden udstrækning blev kompenseret for det. Det kan man selvfølgelig gøre på mange forskellige måder, og jeg er såmænd meget enig med fru Lone Dybkjær i, at det godt kan være, at nogle indsats, der skal ydes i tredjeverdenslande for at have den maksimale effekt, er nogle andre indsats end dem, der f.eks. skal ydes i Danmark. Det er vi sådan set meget indstillet på at se på.

Jeg vil også sige, at efter vores opfattelse er det altså sådan, at ud over at man jo godt kan gøre noget som en enkeltnation, et lille land, behøver man f.eks. ikke at begå alle de fejl, som andre vestlige lande begår. Men det er også helt indlysende, at det afgørende her er, at der bliver ydet en indsats for at lave internationale aftaler, og jeg er helt enig i, at det, som er det vigtige med hensyn til Nordisk Råd og de nordiske lande, jo udelukkende er, at disse lande går i spidsen, gerne med konkrete eksempler på, hvordan man kan føre en anstændig politik på området, men også med konkrete forslag til, hvordan aftaler skal skrues sammen.

Jeg vil bare sige til dem, der har nævnt heroppe fra talerstolen, at de arbejder ihærdigt for, at EU skal gå i spidsen på området, at det ikke vil give anledning til unødvendig trætte og kritik fra Enhedslistens side, hvis EU går i spidsen på dette område. Det ville bare være fuldstændig i strid med den rolle, EU jo i øvrigt spiller, når vi snakker handelspolitik på verdensplan og den slags ting, hvis EU her skulle vælge at indtage et progressivt, fornuftigt og solidarisk standpunkt,

men det er ikke sådan, at Enhedslisten vil betragte det som en særlig ulykke, hvis EU gør gavn og nytte på nogle områder. Jeg synes bare ikke, det sker så tit.

Det sidste, jeg vil sige her, er sådan set, at vi synes, det har været en udmærket og udbytterig debat. Vi er sikre på, at vi i det videre udvalgsarbejde og i en eventuel høring kan få sat yderligere fokus på denne problemstilling og dermed medvirke til at sikre, at det ikke bliver sådan, at det danske sundhedsvæsen i fremtiden baserer sig ensidigt på en import fra tredjeverdenslande.

Så vil jeg – også fordi vi jo har diskuteret sundhedspolitik meget grundigt under forespørgselsdebatten – ikke benytte anledningen til at komme ind på, hvilket ansvar den nuværende undervisningsminister havde for, at man i 1980'erne undlod at uddanne læger. Jeg vil bare sige, at der vel ingen tvivl er om, at hvis de beregninger, man lavede dengang, havde været rigtige, havde vi vel ikke helt stået i den situation, vi står i nu, for det er jo ikke den demografiske udvikling, der gør, at vi mangler speciallæger nu. Det er jo bl.a., fordi man ikke fik uddannet tilpas mange læger i tide.

Men et eller andet sted skal historiedebatten i Folketinget jo slutte, og det er vel vanskeligt at stille et mistillidsvotum til den nuværende undervisningsminister på grund af ting, han begik tilbage i 1980'erne, så derfor vil vi nok ikke trampe så meget videre i det i dag.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver alligevel anledning til en kort bemærkning. Fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:23

Lone Dybkjær (RV):

Det trigger mig altid en lille smule, når vi diskuterer EU med Enhedslisten. Men det, jeg sådan set bare vil appellere til, er, at Enhedslisten går aktivt ind i diskussionen med EU, når det drejer sig om udviklingspolitikken, for EU er jo den største donor.

Jeg siger ikke, at EU altid gør noget godt for udviklingslandene. Jeg kender godt diskussionerne om EPA'erne og alt det der; dem har vi været igennem. Men der er altså også et bi-standselement et sted, og her kunne man jo godt gå aktivt ind og få klarlagt, hvad der egentlig sker på det område: Hvad gør EU, hvad kan vi gøre, hvilke diskussioner er der i de enkelte lande, og hvad gør EU samlet set?

Jeg vil altså bare appellere til, at Enhedslisten arbejder med. Jeg kender jo deres gode talenter,